

Commissievergadering Jeugd en Cultuur 5 oktober 2017

De kunstenaar betaalt de rekening voor falend gemeentelijk atelierbeleid

Inspreektekst bij agendapunt 22, beantwoording vragen over verhuur gemeentelijke atelier ruimten.

Kernpunt is afwentelen van eigen gemeentelijk tekort op kwetsbare groepen: de kunstenaar betaalt de rekening voor het gemeentelijke atelierbeleid. Omwille van de insprektijd beperk ik me tot enkele prangende punten, graag bereid tot nadere en uitgebreidere toelichting.

01) N.a.v. vragen raadslid N. Duijndam

Er wordt geen subsidie verleend door de Kunst Cultuur om de huurstijging van oude huur naar kostprijs dekkende huur te compenseren bij door de gemeente afdwongen overgang naar een nieuw contract. Een atelier als Lutkemeerweg 2, dat al in bezit was van de gemeente wordt door de gemeente als nieuw CAWA-atelier gepresenteerd in 2017, beheerd door RVE Vastgoed, terwijl het pand feitelijk al jarenlang gebruikt wordt als atelier. Resultaat: pand was, is en blijft gemeentelijk vastgoed, de kunstenaar (nu CAWA-getoetst) werkt door zoals hij altijd al deed met een kale huurstijging van 40%, van € 258 naar € 360. Daarmee gaat de huurprijs uit boven de ateliërgrens van € 300.

In de beantwoording wordt aangegeven dat vanuit RVE-vastgoed de prijs boven de € 300 kan liggen. Het maximum, de doelgroep huur, dat vanuit beleidsdoel Cultuur (broedplaatsbeleid) wordt gegeven is € 300. Volgens gemeentelijk beleid kan in een bepaald pand omdat daarmee een beleidsdoel gediend wordt, als de huurder de minimale kostprijsdekkende huur niet kan betalen, vanuit de beleids-RVE of bestuurscommissie een bijdrage gegeven worden. De beantwoording de vraag is onvolledig, waar is afweging van de bijdrage vanuit de beleids-RVE Kunst en Cultuur? Of is de maximumprijs een dode letter?

Doelmatig beheer en controleerbaar beleid is op zichzelf prima, maar het welhaast automatisch laten prevaleren van het vastgoedbelang is dat niet. Graag breng ik hierbij het Amendement van de raadsleden mevrouw De Heer en de heer Groen inzake de notitie 'Uitwerking Stedelijke Vastgoedstrategie: Deel 1 'Spelregels vastgoed' (consequenties in beeld) in herinnering, om de consequenties van het minimaal kostendekkend verhuren van gemeentelijk vastgoed voor maatschappelijke initiatieven in kaart te brengen op pand en instellingsniveau.

02) N.a.v. aanvullende vragen raadslid Ernsting

Een overweging n.a.v. de kostprijs dekkende huur. In de gemeentelijke spelregels wordt als onderdeel van de kostprijs dekkende huur een opslag van 1,67% opgenomen voor slecht betalende debiteuren. Ook wordt er een borg van 3 maanden huur in rekening gebracht ter dekking van het debiteurenrisico. Daarmee is er sprake van een dubbele dekking. Drie maanden huur is een bezwaarlijk hoog bedrag voor veel kunstenaars. Nog wranger wordt het wanneer, zoals vaak het geval is, er geen reden is voor borg of opslag omdat de nieuwe

huurder al huurder was en een betaalhistorie heeft van huurpenningen waaruit geen debiteurenrisico blijkt.

03) N.a.v. de brief stand van zaken ten aanzien van de ateliervoorraad van corporaties, de pandenmarkten 2016 en 2017 en broedplaatsen in tenderdocumenten.

Dan de ijzeren voorraad. In de broedplaatsennota wordt een ijzeren voorraad genoemd van rond de 1.100 ateliers, te weten ca. 370 in gemeentebezit en 700 in corporatiebezit. In de brief worden de totalen genoemd van 750 stuks. Dat is een totale daling van 30%! Gemeente van 370 naar 327 (-12%), en bij de corporaties van 700 naar 424 (-40%). Behoud van de ijzeren voorraad is een beleidsdoel waarop stevige regie nodig is, anders verdwijnt de voorraad als sneeuw voor de zon.

Gegevens inspreker:

Peter van den Bunder, belangenbehartiger Kunstenbond, mede namens Platform Beeldende Kunst, petervandenbunder@kunstenbond.nl; 06-42562532.